

8η Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας***Αν σταματήσουμε εμείς, σταματάει ο κόσμος!*****Συμμετέχουμε στη συγκέντρωση την Κυριακή 8 Μάρτη
στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 12 το μεσημέρι**

Η 8η Μάρτη είναι η μέρα που οι υφάντριες της Νέας Υόρκης το 1857 σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στη βαρβαρότητα της εκμετάλλευσής τους. Οι γυναίκες της κλωστοϋφαντουργίας και του ιματισμού κατέβηκαν σε μαζική διαδήλωση στους δρόμους της Νέας Υόρκης ζητώντας λιγότερες ώρες δουλειάς, ίσες αμοιβές με τους άνδρες και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Η διαδήλωση πνίγηκε στο αίμα και αποτέλεσε σταθμό στην πάλη των εργατριών γυναικών.

Με πρωτοβουλία της Σοσιαλιστικής Διεθνούς το 1910, ύστερα από την πρόταση της επαναστάτριας Κλάρα Τσέκιν, η 8η Μάρτη καθιερώθηκε σαν Ημέρα της Γυναίκας. Το 2020 κλείνουν 110 χρόνια.

Παρά τις σημαντικές κατακτήσεις των αγώνων του εργατικού και του γυναικείου κινήματος για τα δικαιώματα και την ισότητα των γυναικών, η ανισότητα παραμένει. Και ο αγώνας συνεχίζεται...

Στις 8 Μάρτη του 2019 έγινε η πρώτη φεμινιστική απεργία στην Ελλάδα. Πιάνοντας το νήμα των φεμινιστικών απεργιών που ξεκίνησαν το 2016 σε χώρες, όπως η Ισπανία, η Ελβετία, η Αργεντινή, η Πολωνία, η περσινή κινητοποίηση επιχείρησε να ανοίξει το ζήτημα της διπλής εκμετάλλευσης των γυναικών ως εργαζόμενες στη δουλειά αλλά και στο σπίτι, στους χώρους της παραγωγής και της κοινωνικής

αναπαραγωγής. Η απεργία των γυναικών στην Ισπανία, το 2018, έβγαλε 5.5 εκατομμύρια γυναίκες στο δρόμο με το σύνθημα «**Αν σταματήσουμε εμείς, σταματάει ο κόσμος**».

Η καταπίεση που υφίστανται εκατομμύρια γυναίκες και κορίτσια σε όλο τον κόσμο, με παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η στέρηση της εκπαίδευσης, ο εξαναγκασμός σε σκληρή - χαμηλότερα ή καθόλου αμειβόμενη- εργασία, η επιβολή ακόμα και του συζύγου και του γάμου, η έλλειψη φροντίδας για τη μητρότητα και την υγεία, η βία, η σωματεμπορία, οι βιασμοί ακόμα και η αφαίρεση της ζωής, η ενδοοικογενειακή βία, σηματοδοτούν τις συνθήκες ζωής των γυναικών και τον «πολιτισμό» της κοινωνικής μας οργάνωσης.

Σήμερα, συντηρητικοί κύκλοι στην Ελλάδα και την ΕΕ, φτάνουν ν' αμφισβητούν μέχρι και το δικαίωμα στην έκτρωση, τη στιγμή που υπερασπίζονται τη διάλυση της δημόσιας υγείας και την εμπορευματοποίησή της. Η βία κατά των γυναικών, οι παρενοχλήσεις στο σπίτι, στη δουλειά, οι βιασμοί παραμένουν καθημερινό φαινόμενο. Το 2019, μετρήσαμε στη χώρα μας δέκα γυναικοκτονίες...

Σύμφωνα με στοιχεία της Γραμματείας Ισότητας της ΓΣΕΕ, οι γυναίκες αποτελούν το 65% των ανέργων, ενώ αμείβονται με το 70% της αμοιβής των ανδρών για ίση εργασία.

Στον εκπαιδευτικό κλάδο η γυναικεία αριθμητική υπεροχή-το 68% του εκπαιδευτικού προσωπικού όλων των βαθμίδων είναι γυναίκες (70% στα δημοτικά και 98% στα νηπιαγωγεία)- δεν σημαίνει κατ' ανάγκη και εξάλειψη των ανισοτήτων και των διακρίσεων. Οι γυναίκες-εκπαιδευτικοί συχνά βιώνουν αρνητικές διακρίσεις στο χώρο εργασίας τους και αντιμετωπίζονται με στερεότυπα και προκαταλήψεις.

Κανένα βρέφος δε δικαιούται λιγότερο τη μητρική αγάπη!

**Μάνα
&
παιδί
στα πρώτα
βήματα
ΜΑΖΙ**

Διεκδικούμε την προστασία της μητρότητας
Εξίσωση των αδειών διευκόλυνσης μητρότητας όλες τις γυναίκες
Άδεια επαπειλούμενης κύησης
5μηνη άδεια κύησης και λοχείας
9μηνη άδεια ανατροφής

ΕΣΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΑΝΑΠΗΡΩΤΩΝ ΛΑΟΙΟΡΕΤΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Παράλληλα, το καθεστώς της ελαστικής εργασίας των συμβασιούχων στην εκπαίδευση (αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών) δεν αναγνωρίζει ουσιαστικά το δικαίωμα της προστασίας της μητρότητας, σε περίπτωση επαπειλούμενης εγκυμοσύνης. Οι άδειες τους, κύησης και λοχείας, που δεν ξεπερνούν τις 119 μέρες, καταδεικνύουν με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο, τις ανισότητες των γυναικών ακόμη και στα πλαίσια του ίδιου εργασιακού χώρου. Πρόσφατα, μετά τους μεγαλειώδεις αγώνες των αναπληρωτών/τριών, νομοθετήθηκε άδεια λοχείας 3,5 μηνών που δεν καλύπτει βέβαια πλήρως το αίτημα για ίσα δικαιώματα. Αν η ανάγκη κάλυψης όλων των κενών με μόνιμους διορισμούς και σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους με ίσα δικαιώματα είναι άμεσο και επίκαιρο αίτημα, οι κατάφωρες αδικίες και διακρίσεις σε βάρος των αναπληρωτών, και ιδιαίτερα των γυναικών, είναι ντροπή για

την εκπαιδευτική κοινότητα.

Διεκδικούμε το αυτονόητο: Ίσα δικαιώματα για τις αναπληρώτριες συναδέλφους μας. Εξίσωση των αδειών διευκόλυνσης μητρότητας για όλες τις γυναίκες. Άδεια επαπειλούμενης κύησης, 5μηνη άδεια κύησης και λοχείας, 9μηνη άδεια ανατροφής με πλήρεις αποδοχές, καταβολή ενσήμων και αναγνώριση της προϋπηρεσίας. Μειωμένο ωράριο εργασίας για γονείς με παιδιά ΑΜΕΑ, χωρίς περικοπές των αποδοχών τους. Άδειες ασθένειας τέκνου για όλους τους αναπληρωτές/τριες χωρίς καμία περικοπή των αποδοχών τους.

Όπως και το μακρινό 1857, έτσι και σήμερα η 8^η Μάρτη συνδέεται με τον αγώνα για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των γυναικών από την επίθεση του κεφαλαίου, τη διεκδίκηση μόνιμης δουλειάς και αυξήσεων στους μισθούς, τη διασφάλιση του δικαιώματος στη μητρότητα και τη χορήγηση/παράταση άδειας με αποδοχές για το μέγαλωμα των παιδιών και στους δύο γονείς, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Ταυτόχρονα, ως εκπαιδευτικοί, διεκδικούμε και δίνουμε καθημερινά τη μάχη για:

- να καταπολεμάται ο ρατσισμός, οι διακρίσεις, η προκατάληψη ότι το ένα φύλο είναι εγγενώς ανώτερο από το άλλο και να καλλιεργούνται οι αξίες της ισότητας και της αλληλεγγύης των ανθρώπων ανεξάρτητα από φύλο, φυλή, εθνικότητα, κοινωνική τάξη.
- να καταπολεμούνται η βία και η σεξουαλική παρενόχληση, που έχουν θύματά τους κυρίως τις γυναίκες
- να διασφαλιστεί η ισότητα ευκαιριών για τις γυναίκες εκπαιδευτικούς σε ό,τι αφορά την επαγγελματική εξέλιξη και τη συμμετοχή τους στο συνδικαλιστικό κίνημα και στα όργανά του.

ΙΣΟΤΗΤΑ- ΑΓΩΝΑΣ- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ:

Για το δικαίωμα στη δουλειά, στη μόρφωση, στη ζωή

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ

Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ